॥ मृत्युञ्जयहोम-मन्त्राः॥

अपैतु मृत्युर्मृतंं न आगंन्वैवस्वतो नो अभयं कृणोतु। पूर्णं वनस्पतेरिवाभिनंः शीयता र रियः स चं तान्नः शचीपितः। परं मृत्यो अनु परेहि पन्थां यस्ते स्व इतंरो देवयानात्। चक्षुंष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मा नंः प्रजा रिषो मोत वीरान्॥

वातं प्राणं मनंसाऽन्वा रंभामहे प्रजापंतिं यो भुवंनस्य गोपाः।
स नो मृत्योस्रायतां पात्व १ हंसो ज्योग्जीवा ज्रामंशीमहि॥
अमुत्र भूयादध यद्यमस्य बृहंस्पते अभिशंस्तेरम्ंश्रः।
प्रत्यौहतामिश्वनां मृत्युमंस्माद्देवानांमग्ने भिषजा शवींभिः॥
हिर् हरंन्तमनुंयन्ति देवा विश्वस्येशांनं वृष्मं मंतीनाम्।
ब्रह्म सरूपमनुंमेदमागादयंनं मा विवंधीर्विकंमस्व॥
शल्कैर्ग्निमिन्धान उभौ लोकौ संनेमहम्। उभयौलींकयोरंऋध्वाऽतिं मृत्युं तंराम्यहम्॥

मा छिंदो मृत्यो मा वंधीमां मे बलं विवृहो मा प्रमोंषीः।

प्रजां मा में रीरिष् आयुंरुग्र नृचक्षंसं त्वा ह्विषां विधेम॥ मा नों महान्तंमुत मा नों अर्भकं मा न उक्षंन्तमुत मा नं उक्षितम्। मा नोंऽवधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा नंस्तन्वों रुद्र रीरिषः॥

मा नंस्तोके तनंये मा न आयुंषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भामितोऽवंधीर्ह्विष्मंन्तो नमंसा विधेम ते॥

प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वां जातानि परिता बंभूव। यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नों अस्तु वयः स्याम् पत्यो रयीणाम्॥

यतं इन्द्र भयांमहे ततों नो अभयं कृधि। मधंवन्छुग्धि तव तन्नं ऊतये विद्विषो विमृधों जिह॥

स्वस्तिदा विशस्पतिवृत्रहा विमृधों वृशी। वृषेन्द्रंः पुर एंतु नः स्वस्तिदा अंभयङ्करः॥

त्र्यम्बकं यजामहे सुगुन्धिं पृष्टिवर्धनम्। उर्वारुकिमव

बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतांत्॥

अपंमृत्युमपृक्षुधम्"। अपेतः शुपर्थं जिहि। अधां नो अग्र आवंह। रायस्पोषर्ं सहस्रिणम्"॥

ये ते स्हस्रम्युतं पाशाः। मृत्यो मर्त्याय हन्तंवे। तान् यज्ञस्यं माययाः। सर्वानवंयजामहे॥

जातवेदसे सुनवाम् सोमं मरातीयतो निदंहाति वेदंः। स नंः पर्षदितं दुर्गाणि विश्वां नावेव सिन्धुं दुरिताऽत्यग्निः॥

भूर्भुवः स्वंः। ओजो बलम्ं। ब्रह्मं क्षुत्रम्। यशो महत्। सत्यं तपो नामं। रूपममृतम्। चक्षुः श्रोत्रम्। मन् आयुः। विश्वं यशो महः। समं तपो हरो भाः। जातवेदा यदि वा पावकोऽसिं। वैश्वानरो यदि वा वैद्युतोऽसिं। शं प्रजाभ्यो यजमानाय लोकम्। ऊर्जं पृष्टिं ददंदभ्यावंवृत्स्व॥

मृत्युर्नश्यत्वायुंविर्धतां भूः। मृत्युर्नश्यत्वायुंविर्धतां भुवेः। मृत्युर्नश्यत्वायुंविर्धताः सुवेः। मृत्युर्नश्यत्वायुंविर्धतां भूर्भवः सुवंः। मृत्युर्नेश्यृत्वायुंर्वर्धताम्॥ ॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ गणपत्यथर्वशीर्षोपनिषत्॥

ॐ भद्रं कर्णिभिः शृणुयामं देवाः। भद्रं पंश्येमाक्षिभिर्यजंत्राः। स्थिरेरङ्गैं स्तुष्टुवा र संस्तुनूभिः। व्यशेम देविहेतं यदायुः। स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रंवाः। स्वस्ति नंः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्ताक्ष्यो अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृह्स्पतिर्दधातु॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

ॐ नर्मस्ते गणपतये। त्वमेव प्रत्यक्षं तत्त्वंमिस। त्वमेव केवलं कर्तांऽिस। त्वमेव केवलं धर्तांऽिस। त्वमेव केवलं हर्तांऽिस। त्वमेव सर्वं खिल्वदं ब्रह्मािस। त्वं साक्षादात्मांऽिस नित्यम्॥१॥

ऋतं विचा। संत्यं विचा। २॥

अवं त्वं माम्। अवं वृक्तारम्। अवं श्रोतारम्। अवं दातारम्। अवं धातारम्। अवानूचानमंव शिष्यम्। अवं पश्चात्तात्। अवं पुरस्तात्। अवांत्तरात्तात्। अवं दक्षिणात्तात्। अवं चोर्ध्वात्तात्। अवाधरात्तात्। सर्वतो मां पाहि पाहिं

समन्तात्॥३॥

त्वं वाङ्मयस्त्वं चिन्मयः। त्वमानन्दमयस्त्वं ब्रह्ममयः। त्वं सचिदानन्दाद्वितीयोऽसि। त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मांसि। त्वं ज्ञानमयो विज्ञानमयोऽसि॥४॥

सर्वं जगदिदं त्वत्वों जायते। सर्वं जगदिदं त्वत्त्वंस्तिष्ठ्वति। सर्वं जगदिदं त्विय लयंमेष्यति। सर्वं जगदिदं त्वियं प्रत्येति। त्वं भूमिरापोऽनलोऽनिलो न्भः। त्वं चत्वारि वाक्परिमितां पदानि॥५॥

त्वं गुणत्रंयातीतः। त्वम् अवस्थात्रंयातीतः। त्वं देहत्रंयातीतः। त्वं कालत्रंयातीतः। त्वं मूलाधारस्थितींऽसि नित्यम्। त्वं शक्तित्रंयात्मकः। त्वां योगिनो ध्यायंन्ति नित्यम्। त्वं ब्रह्मा त्वं विष्णुस्त्वं रुद्रस्त्वमिन्द्रस्त्वमग्निस्त्वं वायुस्त्वं सूर्यस्त्वं चन्द्रमास्त्वं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम्॥६॥

गुणादिं पूर्वमुचार्य वर्णादिं तेदनन्तरम्। अनुस्वारः पेरतुरः। अर्थेन्दुलसितम्। तारेण ऋद्धम्। एतत्तव मन्स्वरूपम्। गकारः पूर्वरूपम्। अकारो मध्यंमरूपम्। अनुस्वारश्चान्त्यरूपम्। बिन्दुरुत्तररूपम्। नादः सन्धानम्। सर्हिता सन्धः। सेषा गणेशविद्या। गणेक ऋषिः। निचृद्गायंत्रीच्छुन्दः। श्रीमहागणपतिर्देवता। ॐ गं गणपतये नमः॥७॥

पुक्दन्तायं विद्महें वऋतुण्डायं धीमहि।
तन्नों दन्ती प्रचोदयाँत्॥८॥
पुक्दन्तं चंतुर्ह्स्तं पाशमंङ्कश्रधारिणम्।
रदं च वर्रदं हस्तैर्बिभ्राणं मूंषकध्वजम्॥
रक्तं लम्बोदंरं शूर्पकर्णकं रक्तवाससम्।
रक्तंगन्धानुंलिप्ताङ्गं रक्तपृष्यैः सुपूजितम्॥

भक्तांनुकम्पिनं देवं ज्ञगत्कांरणमच्युंतम्। आविर्भूतं चं सृष्ट्यादौ प्रकृतेः पुंरुषात्परम्। एवं ध्यायतिं यो नित्यं स योगी योगिनां वरंः॥९॥ नमो व्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथपतये नमस्ते अस्तु लम्बोदरायैकदन्ताय विघ्नविनाशिने शिवसुताय श्रीवरदमूर्तये नमो नमः॥१०॥

एतदथर्वशीर्षं योऽधीते। स ब्रह्मभूयायं कल्पते। स सर्वविद्रैनं बाध्यते। स सर्वतः सुखंमेधते। स पश्चमहापापात् प्रमुच्यते। सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाश्यति। प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाश्यति। सायं प्रातः प्रयुञ्जानो अपापो भ्वति। सर्वत्राधीयानोऽपविद्रों भवति। धर्मार्थकाममोक्षं च विन्दति। इदमथर्वशीर्षमशिष्यायं न देयम्। यो यदि मोहाद्दास्यति स पापीयान् भ्वति। सहस्रावर्तनाद्यं यं काममधीते तं तमनेनं साधयेत्॥११॥

अनेन गणपतिमभिषिश्चिति स वाग्मी भवति। चतुर्थ्यामनश्नन् जपति स विद्यावान् भवति। इत्यथर्वणवाक्यम्। ब्रह्माद्याचरणं विद्यान्न बिभेति कदांचनेति॥१२॥

यो दूर्वाङ्करैर्यजित स वैश्रवणोपंमो भ्वति। यो लाजैर्यजित

स यशोवान् भवति स मेधांवान् भवति। यो मोदकसहस्रेण यजित स वाञ्छितफलमंवाप्नोति। यः साज्यसमिद्धिर्यजित स सर्वं लभते स सर्वं लभते॥१३॥

अष्टौ ब्राह्मणान् सम्यग्ग्रांहियत्वा। सूर्यवर्चस्वीं भवति। सूर्यग्रहे महानद्यां प्रतिमासन्निधौ वा जस्वा सिद्धमन्त्रों भवति। महाविघ्नात् प्रमुच्यते। महादोषात् प्रमुच्यते। महापापात् प्रंमुच्यते। महाप्रत्यवायात् प्रंमुच्यते। स सर्वविद्भवति स सर्वविद्भवति। य एवं वेद। इत्युंपनिषंत्॥१४॥

सुह नांववतु। सुह नौं भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै। तेजस्वनाऽवधीतमस्तु मा विद्विषावहैं॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ मेधासूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् – ४/प्रपाठकः – १०/अनुवाकः – ४१-४४)

मेधादेवी जुषमांणा न आगाँद्विश्वाचीं भद्रा सुमनस्यमाना। त्वया जुष्टां नुदमाना दुरुक्तांन् बृहद्वंदेम विदर्थे सुवीराः। त्वया ज्रष्टं ऋषिर्भवति देवि त्वया ब्रह्मांऽऽगतश्रीरुत त्वया। त्वया जुष्टश्चित्रं विनदते वसु सानो जुषस्व द्रविणो न मेधे॥ मेधां म इन्द्रों ददातु मेधां देवी सर्रस्वती। मेधां में अश्विनांवुभावार्धत्तां पुष्कंरस्रजा। अप्सरासुं च या मेधा गंन्थर्वेषुं च यन्मनंः। दैवीं मेधा सरंस्वती सा मां मेधा सुरभिर्जुषता इ स्वाहाँ॥ आ मां मेधा सुरभिर्विश्वरूपा हिरंण्यवर्णा जगंती जगम्या। ऊर्जस्वती पर्यसा पिन्वंमाना सा मां मेधा सुप्रतींका जुषन्ताम्। मियं मेधां मियं प्रजां मय्यग्निस्तेजों दधातु मियं मेधां मियं प्रजां मयीन्द्रं इन्द्रियं दंधातु मियं मेधां मियं प्रजां मिय सूर्यो भ्राजों दधातु।

॥ नवग्रहसूक्तम्॥

आ सत्येन रजंसा वर्तमानो निवेशयंत्रमृतं मर्त्यं च। हिरण्ययेन सविता रथेनाऽदेवो यांति भुवंना विपश्यन्। अग्निं दूतं वृणीमहे होतांरं विश्ववेदसम्। अस्य यज्ञस्यं सुऋतुम्॥ येषामीशे पशुपतिः पशूनां चतुंष्पदामुत चं द्विपदाँम्। निष्क्रींतोऽयं यज्ञियं भागमेंतु रायस्पोषा यजंमानस्य सन्तु॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय आदित्याय नमः॥१॥ अग्निर्मूर्द्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम्। अपार रेता रसि जिन्वति। स्योना पृथिवि भवां उनृक्षरा निवेशंनी। यच्छांनः शर्म सप्रथाः। क्षेत्रंस्य पतिना वय हिते नेव जयामसि। गामर्श्वं पोषयित्वा स नों मुडातीदशैं॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय अङ्गारकाय नमः॥२॥ प्रवंः शुक्रायं भानवें भरध्व हव्यं मृतिं चाग्नये सुपूतम्॥ यो दैव्यांनि मानुषा जन्र्ष्यन्तर्विश्वांनि विद्यं ना जिगांति॥

इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नीमहमेश्रवम्। न ह्यंस्या अप्रश्चन जरसा मरंते पतिः॥ इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवांमहे जनेंभ्यः। अस्माकंमस्तु केवंलः॥ अधिदेवता प्रत्यिधदेवता सहिताय शुक्राय नमः॥३॥

आप्यांयस्व समेतु ते विश्वतः सोम् वृष्णियम्। भवा वाजंस्य सङ्ग्थे॥ अप्सु मे सोमो अब्रवीदन्तर्विश्वांनि भेषजा। अग्निं चं विश्वशंम्भुवमापश्च विश्वभेषजीः। गौरी मिमाय सलिलानि तक्ष्त्येकंपदी द्विपदी सा चतुंष्पदी। अष्टापंदी नवंपदी बभूवुषीं सहस्राक्षरा पर्मे व्योमन्। अधिदेवता प्रत्यिधदेवता सहिताय सोमाय नमः॥४॥

उद्बंध्यस्वाग्ने प्रतिजागृह्येनिष्टापूर्ते स॰ सृंजेथाम्यं चं। पुनंः कृण्व॰ स्त्वां पितरं युवांनम्न्वाता ॰ सीत्विय तन्तुंमेतम्॥ इदं विष्णुर्विचंक्रमे त्रेधा निदंधे पदम्। समूंढमस्यपा॰ सुरे॥ विष्णों र्राटंमिस् विष्णों पृष्ठमंसि विष्णोः श्रत्रेंस्थो विष्णोः स्यूरंसि विष्णों त्वा। अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय बुधाय नमः॥५॥

बृहंस्पते अतियदर्यो अहींद्विमद्विभाति ऋतुंमञ्जनेषु। यद्दीदयच्छवंसर्तप्रजात तदस्मासु द्रविंणं धेहि चित्रम्॥ इन्द्रमरुत्व इह पाहि सोमं यथा शार्याते अपिंबः सुतस्यं। तव प्रणीती तवं शूरशर्मन्नाविवासन्ति कवयः सुयज्ञाः॥ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमृतः सुरुचों वेन आवः। सबुध्नियां उपमा अंस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसंतश्च विवंः॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय बृहस्पतये नमः॥६॥ शं नों देवीरभिष्टंय आपों भवन्तु पीतयें। शंयोरभिस्रंवन्तु नः॥ प्रजांपते न त्वदेतान्यन्यो विश्वां जातानि परिता बंभूव। यत्कांमास्ते जुहुमस्तन्नों अस्तु वय इस्यांम् पतंयो रयीणाम्। इमं यंमप्रस्तरमाहि सीदाऽङ्गिरोभिः पितृभिंः संविदानः। आत्वा मन्नौः कविशस्ता वहन्त्वेना राजन् हविषां मादयस्व॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय शनैश्चराय नमः॥७॥ कर्या नश्चित्र आभ्वंदूती सुदावृधः सर्खां। कया शचिष्ठया वृता। आऽयङ्गौः पृश्लिरक्रमीदसंनन्मातरं पुनंः। पितरं च प्रयन्त्सुवंः। यत्ते देवी निर्ऋतिराबबन्ध दामं ग्रीवास्वंविचर्त्यम्। इदं ते तद्विष्याम्यायुंषो न मध्यादथांजीवः पितुमंद्धि प्रमुंक्तः॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय राहवे नमः॥८॥ केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशों मर्या अपेशसें। समुषद्भिरजायथाः॥ ब्रह्मा देवानां पदवीः कंवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणांम्। श्येनो गृध्रांणाः स्वधितिर्वनांनाः सोमः पवित्रमत्यंति रेभन्ं। (ऋक्) सचित्र चित्रं चितयन् तमस्मे चित्रंक्षत्र चित्रतंमं वयोधाम्। चन्द्रं रियं पुरुवीरं बृहन्तं चन्द्रंचन्द्राभिंगृणते युंवस्व॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय केतवे नमः॥९॥

॥ॐ आदित्यादि नवग्रहदेवंताभ्यो नमो नर्मः॥ ॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥भूसूक्तम्॥

(तैत्तिरीय संहिता काण्डम् - १/प्रपाठकः - ५/अनुवाकः - ३)

भूमिर्भूमा द्यौर्वरिणाऽन्तरिक्षं महित्वा। उपस्थें ते देव्यदितेऽग्निमंत्रादमन्नाद्यायाऽऽदंधे। आऽयङ्गौः पृश्लिरक्रमी-दसनन्मातरं पुनः। पितरं च प्रयन्त्सुवः। त्रि शब्दाम वि रांजित वाक्पंतङ्गायं शिश्रिये। प्रत्यंस्य वह द्युभिः। अस्य प्राणादंपान्त्यंन्तश्चंरति रोचना। व्यंख्यन् महिषः सुवंः॥ यत्त्वौ ऋदः पेरोवपं मृन्युना यदवेर्त्या। सुकल्पंमग्ने तत्तव पुनस्त्वोद्दीपयामसि। यत्ते मन्युपंरोप्तस्य पृथिवीमनुं दध्वसे। आदित्या विश्वे तद्देवा वसंवश्च समाभंरन्। मनो ज्योतिंर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं यज्ञ समिमं दंधातु। बृहस्पतिंस्तनुतामिमं नो विश्वें देवा इह मांदयन्ताम्। सप्त तें अग्ने सुमिधः सप्त जिह्वाः सप्तर्षयः सप्त धामं प्रियाणि। सप्त होत्रौं: सप्तधा त्वां यजन्ति सप्त योनीरापृंणस्वा घृतेनं। पुनेरूजी नि वेर्तस्व पुनेरग्न इषाऽऽयुंषा। पुनेर्नः पाहि विश्वतंः। सह रय्या नि वेर्तस्वाऽग्ने पिन्वंस्व धारंया।

विश्विपिस्नंया विश्वतस्परि। लेकः सलेकः सुलेकस्ते नं आदित्या आज्यं जुषाणा विंयन्तु केतः सकेतः सुकेतस्ते नं आदित्या आज्यं जुषाणा विंयन्तु विवंस्वाः अदिंतिर्देवंजूतिस्ते नं आदित्या आज्यं जुषाणा विंयन्तु।

॥ भाग्यसूक्तम्॥

(तैतिरीय ब्राह्मणम् अष्टकम् - ३/प्रशः - ८/अनुवाकम् - ९)
प्रातर्िग्नं प्रातिरिन्द्र हवामहे प्रातिर्मित्रा वर्रुणा प्रातर्िश्वनाः।
प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पितं प्रातः सोमंमुत रुद्र हेवम॥१
प्रातिर्जितं भगंमुग्र हेवम वयं पुत्रमिदेतेया विधर्ता।
आर्द्धश्चिद्यं मन्यमानस्तुरिश्चद्राजां चिद्यं भगं भक्षीत्याहं॥२॥
भग् प्रणेत्भग् सत्यराधो भगेमां धियमुदेवददेन्नः।
भग्प्रणो जनय गोभिरश्वैर्भग्प्रनृभिर्नृवन्तः स्याम॥३॥

उतेदानीं भगवन्तः स्यामोत प्रपित्व उत मध्ये अह्नाम्।

उतोदिंता मघवन्त्सूर्यस्य वयं देवाना ५ सुमतौ स्याम॥४॥

भगं पुव भगंवा । अस्तु देवास्तेनं व्यं भगंवन्तः स्याम। तं त्वां भग् सर्व् इञ्जोहवीमि सनो भग पुर पुता भवेह॥५॥ समध्वरायोषसोऽनमन्त दिधिक्रावेव शर्चये पदायं।

सर्मध्वरायोषसोऽनमन्त दधिकावेव शुचेये प्दायं। अर्वाचीनं वेसुविदं भगेन्नो रथेमिवाश्वांवाजिन आंवहन्तु॥६॥

अश्वांवतीर्गोमंतीर्न उषासों वीरवंतीः सदंमुच्छन्तु भृद्राः। घृतं दुहाना विश्वतः प्रपीनायूयं पात स्वस्तिभिः सदां नः॥७

यो माँ ऽग्ने भागिन १ सन्तमथाभागं चिकीर्षति। अभागमंग्ने तं कुरु मामंग्ने भागिनं कुरु॥८॥

॥दुर्गा सूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् – ४/प्रपाठकः – १०/अनुवाकः – २)

जातवेदसे सुनवाम् सोमं मरातीयतो निदंहाति वेदः। स नः पर्षदितं दुर्गाणि विश्वां नावेव सिन्धं दुरिताऽत्यग्निः॥१॥ तामग्निवंणां तपंसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कंर्मफलेषु जुष्टांम्। दुर्गां देवी १ शरंणमहं प्रपंदो सुतरंसि तरसे नमः॥२॥ अग्ने त्वं पांरया नव्यों अस्मान्थस्वस्तिभिरतिं दुर्गाणि विश्वां। पूर्श्व पृथ्वी बंहुला नं उर्वी भवां तोकाय तनयाय शं योः॥३॥ विश्वांनि नो दुर्गहां जातवेदः सिन्धुं न नावा दुंरिताऽतिंपर्षि। अग्ने अत्रिवन्मनंसा गृणानौंऽस्माकं बोध्यविता तनूनौम्॥४॥

पृतना जित् सहंमानमुग्रमग्नि ह्वेम पर्माथ्सधस्थांत्। स नः पर्षदितं दुर्गाणि विश्वा क्षामंद्वे अति दुरितात्यग्निः॥५॥ प्रत्नोषि कमीड्यो अध्वरेषु सनाच् होता नव्यंश्च सित्सं। स्वाश्चांग्ने त्नुवं पिप्रयंस्वास्मभ्यं च सौभंग्मायंजस्व॥६॥ गोभिर्जुष्टंमयुजो निषिक्तं तवेंन्द्र विष्णोरनुसश्चरेम। नाकंस्य पृष्ठम्भि संवसानो वैष्णंवीं लोक इह मदियन्ताम्॥७॥

> कात्यायनायं विदाहं कन्यकुमारि धीमहि। तन्नों दुर्गिः प्रचोदयाँत्॥

॥श्रीसूक्तम्॥

हिरंण्यवर्णां हरिणीं सुवर्णरंजतस्त्रजाम्। चन्द्रां हिरण्मेयीं लक्ष्मीं जातंवेदो म् आवह॥१॥

तां म् आवंह् जातंवेदो लुक्ष्मीमनंपगामिनींम्। यस्यां हिरंण्यं विन्देयं गामश्वं पुरुषानुहम्॥२॥

अश्वपूर्वां रंथम्ध्यां ह्स्तिनांदप्रबोधिनीम्। श्रियंं देवीमुपंह्वये श्रीमदिवीर्जुषताम्॥३॥

कां सोऽस्मितां हिरंण्यप्राकारामार्द्रां ज्वलंन्तीं तृप्तां तर्पयंन्तीम्। पद्मे स्थितां पद्मवंणां तामिहोपंह्वये श्रियम्॥४॥ चन्द्रां प्रभासां यशसा ज्वलंन्तीं श्रियं लोके देवजुंष्टामुदाराम्। तां पद्मिनीमीं शरंणमहं प्रपंद्येऽलुक्ष्मीमें नश्यतां त्वां वृंणे॥५॥

आदित्यवंर्णे तप्सोऽधिजातो वनस्पितस्तवं वृक्षोऽथ बिल्वः। तस्य फलानि तपसा नुंदन्तु मायान्तरायाश्चे बाह्या अलक्ष्मीः॥६॥ उपैतु मां देवस्खः कीर्तिश्च मणिना सह। प्रादुर्भूतोऽस्मि राष्ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे॥७॥

क्षुत्पिपासामेलां ज्येष्ठामलक्ष्मीं नांशयाम्यहम्। अभूतिमसंमृद्धिं च सर्वां निर्णुद मे गृहात्॥८॥

गुन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपृष्टां करीषिणींम्। ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोपह्रये श्रियम्॥९॥

मनेसः काम्माकूतिं वाचः स्त्यमेशीमित। पृशूनां रूपमन्नस्य मिय श्रीः श्रेयतां यशः॥१०॥

कुर्दमेन प्रजाभूता मृयि सम्भव कुर्दमा श्रियं वासयं मे कुले मातरं पद्ममालिनीम्॥११॥

आपंः सृजन्तुं स्निग्धानि चिक्कीत वंस मे गृहे। नि चं देवीं मातरं श्रियंं वासयं मे कुले॥१२॥

आद्रां पुष्किरिणीं पुष्टिं सुवर्णां हेममालिनीम्। सूर्यां हिरण्मेयीं लक्ष्मीं जातंवेदो म् आवह॥१३॥ आर्द्रां यः करिणीं यृष्टिं पिङ्गलां पेद्ममालिनीम्। चन्द्रां हिरण्मेयीं लक्ष्मीं जातवेदो म् आवंह॥१४॥ तां म् आवंह जातवेदो लक्ष्मीमनेपगामिनींम्। यस्यां हिरण्यं प्रभूतं गावो दास्योऽश्वांन् विन्देयं पुरुषान्हम्॥१५॥

> मृहादेव्यै चं विद्महें विष्णुपृत्यै चं धीमहि। तन्नों लक्ष्मीः प्रचोदयाँत्॥१६॥

॥ रुद्रप्रश्नः ॥

ॐ गुणानां त्वा गुणपंति १ हवामहे कविं केवीनाम्प्रमश्रंवस्तमग् ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत् आ नंः शृण्वन्नृतिभिंः सीद् सादेनम्॥

ॐ महागणपतये नमः॥

ॐ नमो भगवते रुद्राय॥ नमस्ते रुद्र मृन्यवं उतो तु इषंवे नमः। नमस्ते अस्तु धन्वने बाहुभ्यामुत ते नमंः॥ या त इषुंः शिवतंमा शिवं बभूवं ते धनुः। शिवा शंरव्यां या तव तयां नो रुद्र मृडय॥ या तें रुद्र शिवा तनूरघोराऽपांपकाशिनी। तयां नस्तनुवा शन्तंमया गिरिंशन्ताभिचांकशीहि॥ यामिषुं गिरिशन्त हस्ते बिभर्घ्यस्तेवे। शिवां गिरित्र तां कुरु मा हि ईसीः पुरुषं जगंत्॥ शिवेन वर्चसा त्वा गिरिशाच्छांवदामसि। यथां प्रंथमो दैव्यों भिषक्। अही ईश्च सर्वां अम्भयन्त्सर्वांश्च यातुधान्यः॥ असौ यस्ताम्रो अरुण उत बभुः सुमङ्गलेः।

ये चेमा र रुद्रा अभितों दिक्षु श्रिताः संहस्रशोऽवैषा र हेर्ड ईमहे॥ असौ योंऽवसपंति नीलंग्रीवो विलोहितः। उतैनं गोपा अंदशन्नदंशनुदहार्यः॥ उतैनं विश्वां भूतानि स दष्टो मृंडयाति नः। नमों अस्तु नीलंग्रीवाय सहस्राक्षायं मीढुषे॥ अथो ये अस्य सत्वानोऽहं तेभ्योंऽकरं नर्मः। प्र मुंश्च धन्वंनस्त्व-मुभयोरार्ह्नियोर्ज्याम्॥ याश्चं ते हस्त इषंवः परा ता भंगवो वप। अवतत्य धनुस्त्व सहसाक्ष शतेषुधे॥ निशीर्य शल्यानां मुखां शिवो नः सुमनां भव। विज्यं धनुंः कपर्दिनो विशंल्यो बाणंवा उत्॥ अनेशन्नस्येषंव आभुरंस्य निषङ्गिथेः। या तें हेतिर्मींदुष्टम हस्तें बभूवं ते धर्नुः॥ तयाऽस्मान् विश्वतस्त्वमंयक्ष्मया परिन्युज। नमंस्ते अस्त्वायुंधायानांतताय धृष्णवे॥ उभाभ्यांमुत ते नमों बाहुभ्यां तव धन्वंने। परि ते धन्वंनो हेतिरस्मान्वृंणक्तु विश्वतंः॥ अथो य इंषुधिस्तव्ऽऽरे अस्मन्नि धेहि तम्॥१॥

नमंस्ते अस्तु भगवन् विश्वेश्वरायं महादेवायं त्र्यम्बकायं

त्रिपुरान्तकार्य त्रिकालाग्निकालार्य कालाग्निरुद्रायं नीलकुण्ठार्य मृत्युञ्जयार्य सर्वेश्वरायं सदाशिवार्य श्रीमन्महादेवायु नर्मः॥

नम्] हिरंण्यबाहवे सेनान्यें दिशां च पत्ये नमा नमां वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः पशूनां पत्ये नमो नर्मः सस्पिश्चराय त्विषीमते पथीनां पतंये नमो नमों बस्रुशायं विव्याधिनेऽन्नांनां पतंये नमो नमो हरिंकेशायोपवीतिने पुष्टानां पतंये नमो नमों भवस्यं हेत्यै जगंतां पतंये नमों नमों रुद्रायांतताविने क्षेत्राणां पत्रये नमो नर्मः सूतायाहंन्त्याय वनानां पत्रये नमो नमो रोहिंताय स्थपतंये वृक्षाणां पतंये नमो नमों मित्रणे वाणिजाय कक्षाणां पत्ये नमो नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषंधीनां पतंये नमो नमं उच्चेर्घोषायाऋन्दयंते पत्तीनां पत्तेये नमो नमेः कृत्स्रवीताय धावते सत्वेनां पत्तेये नर्मः॥२॥

नमः सहंमानाय निव्याधिनं आव्याधिनीनां पतंये नमो नमः

ककुभायं निष्क्षिणें स्तेनानां पतंये नमो नमो निषङ्गिणं इषुधिमते तस्केराणां पत्ये नमो नमो वश्चेते परिवर्श्चते स्तायूनां पतंये नमो नमों निचेरवें परिचरायारंण्यानां पतंये नमो नर्मः सृकाविभ्यो जिघा ५ सन्द्यो मुष्णतां पत्रंये नमो नमों ऽसिमद्र्यो नक्तं चरेद्धः प्रकृन्तानां पतंये नमो नमे उष्णीषिणे गिरिचरायं कुलुश्चानां पतंये नमो नम इषुंमन्धो धन्वाविभ्यंश्च वो नमो नमे आतन्वानेभ्यः प्रतिदर्धानेभ्यश्च वो नमो नमं आयच्छं ऱ्यो विसृज ऱ्यंश्च वो नमो नमो ऽस्यं ऱ्यो विध्यंत्र्यश्च वो नमो नम आसीनेभ्यः शयांनेभ्यश्च वो नमो नमंः स्वपद्धो जाग्रंद्राश्च वो नमो नमस्तिष्ठंद्र्यो धावंद्राश्च वो नमो नमें सभाभ्यंः सभापंतिभ्यश्च वो नमो नमो अश्वेभ्योऽश्वंपतिभ्यश्च वो नर्मः॥३॥

नमं आव्याधिनींभ्यो विविध्यंन्तीभ्यश्च वो नमो नम् उगंणाभ्यस्तृ १ हृतीभ्यंश्च वो नमो नमों गृत्सेभ्यो गृत्सपंतिभ्यश्च वो नमो नमो व्रातेंभ्यो व्रातंपितिभ्यश्च वो नमो नमों गुणेभ्यों गुणपंतिभ्यश्च वो नमो नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो नमों महन्द्राः, क्षुष्ठकेभ्यंश्च वो नमो नमो रिथभ्योऽर्थभ्यंश्च वो नमो नमो रिथभ्योऽर्थभ्यंश्च वो नमो नमो रथेभ्यो रथंपतिभ्यश्च वो नमो नमः सेनाभ्यः सेनानिभ्यंश्च वो नमो नमः, क्षत्तृभ्यः सङ्ग्रहीतृभ्यंश्च वो नमो नमस्तक्षंभ्यो रथकारेभ्यंश्च वो नमो नमः कुलांलभ्यः कर्मारेभ्यश्च वो नमो नमः पुञ्जिष्टेभ्यो निषादेभ्यंश्च वो नमो नमं इषुकृद्धो धन्वकृद्धांश्च वो नमो नमो मृग्युभ्यः श्वनिभ्यंश्च वो नमो नमा सभ्यः श्वपंतिभ्यश्च वो नमोः॥४॥

नमों भ्वायं च रुद्रायं च नमः श्वायं च पशुपतंये च नमो नीलंग्रीवाय च शितिकण्ठांय च नमः कप्रिंने च व्युप्तकेशाय च नमः सहस्राक्षायं च श्रतधंन्वने च नमो गिरिशायं च शिपिविष्टायं च नमों मीदुष्टंमाय चेषुंमते च नमों हुस्वायं च वामनायं च नमों बृह्ते च वर्षीयसे च नमों वृद्धायं च संवृध्वंने च नमो अग्रियाय च प्रथमायं च नमं आशवें चाजिरायं च नमः शीप्रियाय च शीभ्याय च नमं ऊर्म्याय चावस्वन्याय च नमः स्रोतस्याय च द्वीप्याय

च॥५॥

नमों ज्येष्ठायं च किन्छायं च नमः पूर्वजायं चापर्जायं च नमों मध्यमायं चापगुल्भायं च नमों जघन्यांय च बुिंध्रयाय च नमः सोभ्यांय च प्रतिसर्याय च नमो याम्यांय च क्षेम्यांय च नमें उर्व्यांय च खल्यांय च नमः श्लोक्यांय चावसान्यांय च नमो वन्यांय च कक्ष्यांय च नमः श्लवायं च प्रतिश्लवायं च नमें आशुषेणाय चाशुरंथाय च नमः शूरांय चावभिन्दते च नमों वर्मिणें च वर्ष्ण्येने च नमों बिल्मनें च कव्चिने च नमः श्रुतायं च श्रुतसेनायं च॥६॥

नमों दुन्दुभ्यांय चऽऽहन्नयांय च नमों धृष्णवें च प्रमृशायं च नमों दूतायं च प्रहिंताय च नमों निषक्षिणें चेषुधिमतें च नमंस्तीक्ष्णेषंवे चऽऽयुधिनें च नमेः स्वायुधायं च सुधन्वंने च नमः स्रुत्यांय च पथ्यांय च नमेः काट्यांय च नीप्यांय च नमः सूद्यांय च सर्स्यांय च नमों नाद्यायं च वैशन्तायं च नमः कूप्यांय चाव्ट्यांय च नमो वर्ष्यांय चाव्र्ष्यायं च नमों मेध्यांय च विद्युत्यांय च नमं ई्ध्रियांय चऽऽत्प्यांय च नमो वात्यांय च रेष्मियाय च नमों वास्त्व्यांय च वास्तुपायं च॥७॥

नमः सोमाय च रुद्रायं च नमंस्ताम्रायं चारुणायं च नमंः शङ्कायं च पशुपतंये च नमं उग्रायं च भीमायं च नमों अग्रेवधायं च दूरेवधायं च नमों हुन्ने च हनीयसे च नमों वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यो नमंस्ताराय नमः शम्भवें च मयोभवें च नमः शङ्करायं च मयस्करायं च नमः शिवायं च शिवतंराय च नम्स्तीर्थ्याय च कूल्यांय च नमः पार्याय चावार्याय च नमः प्रतरंणाय चोत्तरंणाय च नमः आतार्याय चऽऽलाद्यांय च नमः शष्यांय च फेन्यांय च नमः सिकत्यांय च प्रवाह्यांय च ॥८॥

नमं इरिण्यांय च प्रपृथ्यांय च नमंः कि शिलायं च क्षयंणाय च नमंः कपूर्दिनं च पुलस्तयं च नमो गोष्ठांय च गृह्यांय च नमस्तल्प्यांय च गेह्यांय च नमंः काट्यांय च गह्ररेष्ठायं च नमों हृद्य्याय च निवेष्य्याय च नमेः पारस्व्याय च रजस्याय च नमः शुष्क्याय च हिर्त्याय च नमो लोप्याय चोलप्याय च नमें ऊर्व्याय च सूर्म्याय च नमेः पण्याय च पण्शृद्याय च नमोऽपगुरमाणाय चाभिघृते च नमें आख्खिदते च प्रख्खिदते च नमों वः किरिकेभ्यो देवाना हृ हृदयेभ्यो नमों विक्षीणकेभ्यो नमों विचिन्वत्केभ्यो नमें आनिरहतेभ्यो नमें आमीवत्केभ्यः॥९॥

द्रापे अन्धंसस्पते दिरंद्रज्ञीलंलोहित। एषां पुरुषाणामेषां पंशूनां मा भेर्माऽरो मो एषां किं चनऽऽमंमत्॥ या तें रुद्र शिवा तृनः शिवा विश्वाहंभेषजी। शिवा रुद्रस्यं भेषजी तयां नो मृड जीवसें॥ इमा॰ रुद्रायं तृवसें कप्रदिनें क्षयद्वीराय प्रभंरामहे मृतिम्॥ यथां नः शमसंद्विपदे चतुंष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामें अस्मिन्ननांतुरम्॥ मृडा नों रुद्रोत नो मयंस्कृधि क्षयद्वीराय नमंसा विधेम ते। यच्छं च योश्च मनुंरायजे पिता तदंश्याम् तवं रुद्र प्रणीतौ॥ मा नों मृहान्तंमृत मा

नों अर्भुकं मा न उक्षंन्तमुत मा न उक्षितम्। मा नों वधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा नंस्तनुवों रुद्र रीरिषः॥ मा नंस्तोके तनंये मा न आयुंषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भामितो वंधीर्हविष्मन्तो नमंसा विधेम ते॥ आरात्तें गोघ्न उत पूरुषघ्ने क्षयद्वीराय सुम्रम्समे ते अस्तु। रक्षां च नो अधि च देव ब्रूह्यधां च नः शर्म यच्छ द्विबर्हाः॥ स्तुहि श्रुतं गर्तसदं युवानं मृगं न भीमम्पहलुमुग्रम्। मृडा जरित्रे रुंद्र स्तवांनो अन्यं ते अस्मन्नि वंपन्तु सेनाः॥ परिणो रुद्रस्यं हेतिर्वृणक्तु परि त्वेषस्यं दुर्मतिरंघायोः। अवं स्थिरा मघवंद्र्यस्तनुष्व मीढ्वंस्तोकाय तनयाय मृडय॥ मीढुंष्टम शिवंतम शिवो नंः सुमनां भव। परमे वृक्ष आयुंधं निधाय कृत्तिं वसान आ चर पिनांकं बिभ्रदा गंहि॥ विकिरिद विलोहित नर्मस्ते अस्तु भगवः। यास्ते सहस्र हेतयोऽन्यम्स्मन्नि वंपन्तु ताः॥ सहस्राणि सहस्रधा बांहुवोस्तवं हेतयः। तासामीशांनो भगवः पराचीना मुखां कृधि॥१०॥

सहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्यांम्। तेषा ५ सहस्रयोजनेऽव धन्वांनि तन्मसि॥ अस्मिन् महत्यंर्णवेंऽन्तरिक्षे भवा अधि॥ नीलंग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधः, क्षंमाचराः॥ नीलंग्रीवाः शितिकण्ठा दिव ५ रुद्रा उपंश्रिताः॥ ये वृक्षेषुं सस्पिअंरा नीलंग्रीवा विलोहिताः॥ ये भूतानामधिपतयो विशिखासंः कपर्दिनंः॥ ये अन्नेषु विविध्यंन्ति पात्रेषु पिबंतो जनान्॥ ये पथां पंथिरक्षंय ऐलबृदा यव्युधंः॥ ये तीर्थानि प्रचरेन्ति सृकावंन्तो निषङ्गिणंः॥ य एतावंन्तश्च भूयारेसश्च दिशों रुद्रा विंतस्थिरे॥ तेषा ५ सहस्रयोजनेऽव धन्वांनि तन्मसि॥ नमों रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येंऽन्तरिक्षे ये दिवि येषामन्नं वातों वर्षमिषंवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दशं दक्षिणा दशं प्रतीचीर्दशोदींचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमस्ते नों मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भें दधामि॥११॥

त्र्यम्बकं यजामहे सुगुन्धिं पुष्टिवर्धनम्। उर्वारुकिमव

बन्धंनान्मृत्योर्मृक्षीय माऽमृतांत्॥ यो रुद्रो अग्नौ यो अप्सु य ओषंधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवंनाऽऽविवेश तस्मैं रुद्राय नमों अस्तु॥ तमृष्टुहि यः स्विषुः सुधन्वा यो विश्वंस्य क्षयंति भेषजस्यं।

(ऋक्) यक्ष्वामहे सौमन्सायं रुद्रं नमोंभिर्देवमसुंरं दुवस्य॥ अयं मे हस्तो भगवान्यं मे भगवत्तरः। अयं मै विश्वभैषजोऽयं शिवाभिमर्शनः॥

ये तें सहस्रंम्युतं पाशा मृत्यो मर्त्यांय हन्तंवे। तान् यज्ञस्यं मायया सर्वानवं यजामहे। मृत्यवे स्वाहां मृत्यवे स्वाहां॥ ओं नमो भगवते रुद्राय विष्णवे मृत्युंमें पाहि। प्राणानां ग्रन्थिरिस रुद्रो मां विशान्तकः। तेनान्नेनांप्यायस्व॥ नमो रुद्राय विष्णवे मृत्युंमें पाहि॥

॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ चमकप्रश्नः॥

अग्नांविष्णू स्जोषंसेमा वंधन्तु वां गिरंः। द्युम्नैर्वाजेंभिरागंतम्॥ वाजंश्व मे प्रस्वश्चं मे प्रयंतिश्च मे प्रसितिश्च मे धीतिश्चं मे ऋतुंश्च मे स्वरंश्च मे श्लोकंश्च मे श्रावश्चं मे श्रुतिश्च मे ज्योतिश्च मे सुवंश्च मे प्राणश्चं मेऽपानश्चं मे व्यानश्च मेऽसुंश्च मे चित्तं चं म् आधीतं च मे वाक्चं मे मनंश्च मे चक्षुंश्च मे श्रोत्रं च मे दक्षंश्च मे बलं च म् ओजंश्च मे सहंश्च म् आयुंश्च मे ज्ञरा चं म आत्मा चं मे त्नूश्चं मे शर्म च मे वर्म च मेऽङ्गांनि च मेऽस्थानिं च मे परूरंषि च मे शरीराणि च मे॥१॥

ज्यैष्ठमं च म आधिपत्यं च मे मृन्युश्चं मे भामश्च मेऽमंश्च मेऽम्मंश्च मे जेमा चं मे मिहुमा चं मे विर्मा चं मे प्रिथमा चं मे वृष्मा चं मे द्राघुया चं मे वृद्धं चं मे वृद्धिंश्च मे सृत्यं चं मे श्रृद्धा चं मे जगंच मे धनं च मे वशंश्च मे त्विषिश्च मे ऋीडा चं मे मोदंश्च मे जातं चं मे जिन्ष्यमाणं च मे सूक्तं चं मे सुकृतं चं मे वित्तं चं मे वेद्यं च मे भूतं चं मे भविष्यचं मे सुगं चं मे सुपथं च म ऋद्धं चं म ऋद्धिश्च मे कृतं चं मे कृतिश्च मे मृतिश्चं मे सुमृतिश्चं मे॥२॥

शं चं में मयंश्व में प्रियं चं मेऽनुकामश्चं में कामंश्च में सौमन्सश्चं में भूद्रं चं में श्रेयंश्च में वस्यंश्च में यशंश्च में भगंश्च में द्रविणं च में यन्ता चं में धूर्ता च में क्षेमंश्च में धृतिश्च में विश्वं च में महंश्च में स्विचं में ज्ञात्रं च में सूर्श्च में प्रसूर्श्च में सीरं च में लयश्चं म ऋतं चं मेऽमृतं च मेऽयक्ष्मं च मेऽनामयच में जीवातुंश्च में दीर्घायुत्वं चं मेऽनिमृतं च मेऽभंयं च में सुगं चं में शयंनं च में सूषा चं में सुदिनंं च मे॥३॥

ऊर्क मे सूनृतां च मे पयंश्व मे रसंश्व मे घृतं चं मे मधुं च मे सिग्धंश्व मे सिपीतिश्व मे कृषिश्चं मे वृष्टिंश्व मे जैत्रं च म औद्धिंद्यं च मे रियश्चं मे रायंश्व मे पुष्टं चं मे पुष्टिंश्व मे विभु चं मे प्रभु चं मे बहु चं मे भूयंश्व मे पूर्णं चं मे पूर्णतंरं च मेऽक्षिंतिश्च में कूर्यवाश्च मेऽन्नं च मेऽक्षेच में ब्रीहर्यश्च में यवाश्च में मार्पाश्च में तिलाश्च में मुद्राश्चं में खल्वाश्च में गोधूमाश्च में मुसुराश्च में प्रियङ्गंवश्च मेऽणंवश्च में श्यामाकाश्च में नीवाराश्च मे॥४॥

अश्मां च मे मृत्तिंका च मे गि्रयंश्च मे पर्वताश्च मे सिकंताश्च मे वनस्पतियश्च मे हिरंण्यं च मेऽयश्च मे सीसं च मे त्रपृंश्च मे श्यामं च मे लोहं च मेऽग्निश्च म आपंश्च मे वी्रुधंश्च म ओषंधयश्च मे कृष्टपच्यं च मेऽकृष्टपच्यं च मे ग्राम्याश्चं मे प्शवं आर्ण्याश्चं युज्ञेन कल्पन्तां वित्तं च मे वित्तिंश्च मे भूतं च मे भूतिश्च मे वस् च मे वस्तिश्चं मे कर्म च मे शक्तिश्च मेऽर्थश्च म एमंश्च म इतिश्च मे गितिश्च मे॥५॥

अग्निश्चं म् इन्द्रंश्च मे सोमंश्च म् इन्द्रंश्च मे सिवता चं म् इन्द्रंश्च मे सरंस्वती च म् इन्द्रंश्च मे पूषा चं म् इन्द्रंश्च मे बृह्स्पतिश्च म् इन्द्रंश्च मे मित्रश्चं म् इन्द्रंश्च मे वर्रणश्च म् इन्द्रंश्च मे त्वष्टां च म् इन्द्रंश्च मे धाता चं म् इन्द्रंश्च मे विष्णुंश्च म् इन्द्रंश्च मेऽिश्वनौं च म् इन्द्रंश्च मे मुरुतंश्च म् इन्द्रंश्च मे विश्वं च मे देवा इन्द्रंश्च मे पृथिवी चं म् इन्द्रंश्च मेऽन्तिरक्षं च म् इन्द्रंश्च मे द्यौश्चं म् इन्द्रंश्च मे दिशंश्च म् इन्द्रंश्च मे मूर्धा चं म् इन्द्रंश्च मे प्रजापितिश्च म् इन्द्रंश्च मे॥६॥ अ॰ शुश्चं मे रिश्मश्च मेऽदाँभ्यश्च मेऽिधंपितिश्च म उपा॰ शुश्चं मेऽन्तर्यामश्चं म ऐन्द्रवायवश्चं मे मैत्रावरुणश्चं म आश्विनश्चं मे प्रतिप्रस्थानंश्च मे शुक्रश्चं मे मुन्थी चं म आग्रयणश्चं मे वैश्वदेवश्चं मे भुवश्चं मे वैश्वदेवश्चं म ऋतुग्रहाश्चं मेऽितग्राह्यांश्च म ऐन्द्राग्नश्चं मे वैश्वदेवश्चं मे मरुत्वतीयांश्च मे माहेन्द्रश्चं म आदित्यश्चं मे सावित्रश्चं मे सारस्वतश्चं मे पौष्णश्चं मे

इध्मश्चं मे बहिंश्चं मे वेदिश्च मे धिष्णियाश्च मे सुचंश्च मे चम्साश्चं मे ग्रावाणश्च मे स्वरंवश्च म उपर्वाश्चं मेऽधिषवंणे च मे द्रोणकलुशश्चं मे वायुव्यांनि च मे पूत्भृचं म आधवनीयंश्च म् आग्नींध्नं च मे हिव्धांनं च मे गृहाश्चं मे सदंश्च मे पुरोडाशांश्च मे पच्ताश्चं मेऽवभृथश्चं मे

पात्नीवतश्चं मे हारियोजनश्चं मे॥७॥

स्वगाकारश्चं मे॥८॥

अग्निश्चं मे घर्मश्चं मेऽर्कश्चं मे सूर्यश्च मे प्राणश्चं मेऽश्वमेधश्चं मे पृथिवी च मेऽदितिश्च मे दितिश्च मे द्यौश्चं मे शक्चंरीरङ्गलेयो दिशंश्च मे यज्ञेनं कल्पन्तामृक्चं मे सामं च मे स्तोमंश्च मे यज्ञंश्च मे दीक्षा चं मे तपश्च म ऋतुश्चं मे ब्रतं चं मेऽहोरात्रयौंवृंष्ट्या बृंहद्रथन्तरे चं मे यज्ञेनं कल्पेताम्॥९॥

गर्भाश्च मे वृत्साश्चं मे त्र्यविश्व मे त्र्यवी चं मे दित्यवाचं मे दित्यौही चं मे पश्चांविश्च मे पश्चांवी चं मे त्रिवृत्सश्चं मे त्रिवृत्सा चं मे तुर्यवाचं मे तुर्यौही चं मे पष्टवाचं मे पष्टौही चं म उक्षा चं मे वृशा चं म ऋष्भश्चं मे वेहचं मेऽनुङ्वां चं मे धेनुश्चं म् आयुर्यज्ञेनं कल्पतां प्राणो यज्ञेनं कल्पतामपानो यज्ञेनं कल्पतां व्यानो यज्ञेनं कल्पतां चश्चंर्यज्ञेनं कल्पतां थ्रज्ञेनं कल्पतां वाग्यज्ञेनं कल्पतामात्मा यज्ञेनं कल्पतां यज्ञोनं कल्पतां वाग्यज्ञेनं कल्पतामात्मा यज्ञेनं कल्पतामाश्वा

एकां च मे तिस्रश्चं मे पश्चं च मे सप्त चं मे नवं च म एकांदश च मे त्रयोंदश च मे पश्चंदश च मे सप्तदंश च मे नवंदश च म एकंवि श्रातिश्च मे त्रयोवि शतिश्च मे पश्चवि शतिश्च मे सप्तवि श्वितश्च मे नवंवि शातिश्च म एकंत्रि शच मे त्रयंस्नि शच मे चतंस्रश्च मेऽष्टौ चं मे द्वादंश च मे षोडंश च मे विश्शतिश्चं में चतुंर्वि श्वातिश्व मेऽष्टावि श्वातिश्व में द्वाति श्वाच में पद्गिश्वाच में चत्वारि श्वाचं में चतुंश्वत्वारि शच मेऽष्टाचेत्वारि १ शच मे वार्जेश्च प्रस्वश्चापिजश्च ऋतुंश्च सुवंश्व मूर्धा च व्यक्षियश्चान्त्यायनश्चान्त्यंश्च भौवनश्च भुवंनश्चार्धिपतिश्च॥११॥

इडां देवहूर्मनुंर्यज्ञनीर्बृह्स्पतिंरुक्थाम्दानिं शश्सिष्द्विश्वेंदेवाः सूंक्तवाचः पृथिवि मात्मां मां हिश्सीर्मधुं मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं विक्यामि मधुं विद्यामि मधुंमतीं देवेभ्यो वाचंमुद्यास्थ शुश्रूषेण्यां मनुष्येभ्यस्तं मां देवा अंवन्तु शोभाये पितरोऽनुंमदन्तु॥

॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ पुरुषसूक्तम्॥

सुहस्रंशीर्षा पुरुषः। सुहस्राक्षः सुहस्रंपात्। स भूमिं विश्वतो वृत्वा। अत्यंतिष्ठदृशाङ्गुलम्॥ पुरुष पुवेद सर्वम्। यद्भृतं यच भव्यम्। उतामृतत्वस्येशानः। यदन्नेनातिरोहंति॥ एतावानस्य महिमा। अतो ज्यायाईश्च पूर्रुषः। पादौँऽस्य विश्वां भूतानिं। त्रिपादंस्यामृतंं दिवि॥ त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः। पादौँ उस्येहाऽऽभंवात्पुनः। ततो विश्वङ्कांऋामत्। साशनानशने अभि॥ तस्माँद्विरार्डजायत। विराजो अधि पूर्रुषः। स जातो अत्यंरिच्यत। पश्चाद्भिमथो पुरः॥ यत्पुरुषेण हविषाँ। देवा यज्ञमतंन्वत। वसन्तो अंस्यऽऽसीदाज्यम्। ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः॥ सप्तास्यऽऽ॑सन् परिधर्यः। त्रिः सप्त समिधंः कृताः। देवा यद्यज्ञं तंन्वानाः। अबंधन पुरुषं पशुम्॥ तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन्ं। पुरुषं जातमंग्रतः। तेनं देवा अयंजन्त। साध्या ऋषंयश्च ये॥

तस्मौद्यज्ञात्सर्वहुतः। सम्भृतं पृषदाज्यम्। पशू इस्ता इश्चेके वायुव्यान्। आरुण्यान्ग्राम्याश्च ये॥ तस्मौद्यज्ञात्सर्वहृतः। ऋचः सामानि जिज्ञरे। छन्दा रेसि जिज्ञिरे तस्मौत्। यजुस्तस्मांदजायत॥ तस्मादश्वां अजायन्त। ये के चोभयादंतः। गावो ह जिज्ञे तस्मात्। तस्माजाता अंजावयः॥ यत्पुरुषं व्यंदधुः। कतिधा व्यंकल्पयन्। मुखं किमंस्य कौ बाहू। कावूरू पादांवुच्येते॥ ब्राह्मणौंऽस्य मुखंमासीत्। बाहू राजन्यः कृतः। ऊरू तदंस्य यद्वैश्यः। पुद्धा । शूद्रो अजायत॥ चन्द्रमा मनसो जातः। चक्षोः सूर्यो अजायता मुखादिन्द्रंश्चाग्निश्चं। प्राणाद्वायुरंजायत॥ नाभ्यां आसीदन्तरिक्षम्। शीर्ष्णो द्यौः समेवर्तत। पद्धां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्। तथां लोकार अंकल्पयन्॥ वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवंर्णं तमंसस्तु पारे॥ सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरंः। नामांनि कृत्वाऽभिवदन् यदास्ते॥ धाता पुरस्ताद्यमुंदाजहारं। शकः प्रविद्वान् प्रदिशश्चतंस्रः। तमेवं विद्वानमृतं इहं भंवति। नान्यः पन्था अयंनाय विद्यते॥

यज्ञेनं यज्ञमंयजन्त देवाः। तानि धर्माणि प्रथमान्यांसन्। ते ह नाकं महिमानंः सचन्ते। यत्र पूर्वे साध्याः सन्तिं देवाः॥ अद्भः सम्भूतः पृथिव्यै रसाँच। विश्वकर्मणः समंवर्तताधि। तस्य त्वष्टां विदर्धदूपमेति। तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रै॥ वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवंणं तमसुः परस्तात्। तमेवं विद्वानमृतं इह भवति। नान्यः पन्थां विद्यतेऽयंनाय॥ प्रजापंतिश्चरति गर्भे अन्तः। अजायंमानो बहुधा विजायते। तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम्। मरीचीनां पदिमच्छन्ति वेधसंः॥ यो देवेभ्य आतंपति। यो देवानां पुरोहिंतः। पूर्वी यो देवेभ्यों जातः। नमों रुचाय ब्राह्मये॥ रुचं ब्राह्मं जनयंन्तः। देवा अग्रे तदंब्रुवन्। यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्। तस्यं देवा असन् वशे॥ हीश्चं ते लक्ष्मीश्च पत्यौं। अहोरात्रे पार्श्वे। नक्षेत्राणि रूपम्। अश्विनौ व्यात्तम्। इष्टं मेनिषाण। अमुं मंनिषाण। सर्वं मनिषाण॥ ॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ नारायणसूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् – ४/प्रपाठकः – १०/अनुवाकः – १३)

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशंम्भुम्। विश्वं नारायंणं देवमक्षरं पर्मं पदम्। विश्वतः परमान्नित्यं विश्वं नारायणः हरिम्। विश्वंमेवदं पुरुष्ट्यदिश्वमुपंजीवित। पितं विश्वंस्यऽऽत्मेश्वंरः शाश्वंतः शिवमंच्युतम्। नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायंणम्। नारायणपंरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः। नारायण परं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः। नारायण परः। नारायणः परः। यर्चं किश्विज्ञंगत्मर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा॥

अन्तंर्बहिश्चं तत्स्वं व्याप्य नारायणः स्थितः। अनेन्तमव्यंयं कृवि संमुद्रेऽन्तं विश्वशंम्भुवम्। पृद्यकोश प्रतीकाश्र् हृदयं चाप्यधोमुंखम्। अधो निष्ट्या वितस्त्यान्ते नाभ्यामुंपिर् तिष्ठंति। ज्वालुमालाकुंलं भाती विश्वस्यऽऽयत्नं महत्। सन्तंत शिलाभिंस्तुलम्बत्याकोश्रसन्निंभम्। तस्यान्ते सुष्रिर सूक्ष्मं तस्मिन्त्स्वं प्रतिष्ठितम्। तस्य मध्ये महानं-

ग्निर्विश्वाचिंविश्वतोमुखः। सोऽग्रंभुग्विभंजन्तिष्ठन्नाहांरमज्रः किवः। तिर्यगूर्ध्वमधः शायी रश्मयंस्तस्य सन्तता। सन्तापयंति स्वं देहमापादतलमस्तंकः। तस्य मध्ये विह्निशिखा अणीयौर्ध्वा व्यवस्थितः। नीलतोयदं-मध्यस्थाद्विद्युष्ठंखेव भास्वंरा। नीवारशूकंवत्तन्वी पीता भास्वत्यणूपंमा। तस्याः शिखाया मध्ये प्रमात्मा व्यवस्थितः। स ब्रह्म स शिवः स हिरः सेन्द्रः सोऽक्षंरः पर्मः स्वराट्॥ ऋतः स्त्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गंलम्। ऊर्ध्वरंतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय व नमो नमः।

नारायणायं विदाहं वासुदेवायं धीमहि। तन्नों विष्णुः प्रचोदयात्।

विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्रवोचं यः पार्थिवानि विम्मे रजा रेस् यो अस्कंभायदुत्तर स्थर्स्थं विचक्रमाणस्त्रेधोरुंगायो विष्णोर्राटंमस् विष्णोः पृष्ठमंसि विष्णोः श्रत्रेंस्थो विष्णोः स्यूरेसि विष्णोर्धुवमंसि वैष्णवमंसि विष्णवे त्वा॥

॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ विष्णुसूक्तम्॥

विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्रवोचं यः पार्थिवानि विममे रजा रेसि यो अस्कंभायदुत्तंर सधस्थं विचक्रमाणस्रोधोर्रुगायः॥ तदंस्य प्रियमभिपाथों अश्याम्। नरो यत्रं देवयवो मदंन्ति। उरुक्रमस्य स हि बन्धुंरित्था। विष्णौः पदे प्रमे मध्व उत्थ्संः। प्र तद्विष्णुंः स्तवते वीर्याय। मृगो न भीमः कुंचरो गिरिष्ठाः। यस्योरुषुं त्रिषु विक्रमणेषु। अधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा। परो मात्रया तनुवा वृधान। न ते महित्वमन्वंश्रुवन्ति॥ उभे ते विद्म रजंसी पृथिव्या विष्णों देवत्वम्। परमस्यं विथ्से। विचंक्रमे पृथिवीमेष एताम्। क्षेत्रांय विष्णुर्मन्षे दशस्यन्। ध्रुवासो अस्य की्रयो जनांसः। उरुक्षिति । सुजनिमाचकार। त्रिर्देवः पृथिवीमेष पुताम्। विचेत्रमे शतर्चसं महित्वा। प्र विष्णुरस्तु तवसस्तवीयान्।

त्वेष इह्यंस्य स्थविरस्य नामं॥